

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 580/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., zastúpeného advokátom JUDr. Jindřichom Stoszekom, Advokátska kancelária, Černyševského 26, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 243/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. augusta 2014 doručená sťažnosť P. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 243/2011.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania (navrhovateľom) vedeného Okresným súdom Malacky na základe návrhu na náhradu škody (jednorazového odškodnenia bolesti, sťaženia spoločenského uplatnenia a straty na zárobku) podaného pôvodne Okresnému súdu Bratislava IV, a to 5. marca 2006.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že v prvostupňovom konaní bol 15. februára 2011 prijatý rozsudok, ktorý však bol napadnutý odvolaním a vec 24. júna 2011 predložená krajskému súdu ako súdu odvolaciemu.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa krajský súd v odvolacom konaní „*počas 3 rokov vôbec nekonal a do dnešného dňa ani po 3,5 roku vôbec nerozhodol*“. Sťažovateľ sa preto ochrany svojich práv domáhal podaním sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi krajského súdu, ktorý ju vybavil listom z 11. júla 2014, v ktorom konštatoval dôvodnosť sťažnosti a zároveň prijatie vlastných opatrení na zjednanie nápravy.

Sťažovateľ namieta, že odvolacie konanie v jeho veci je poznačené zbytočnými prietahmi, v čom vidí porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 243/2011, prikázal krajskému súdu konať v označenej veci bez zbytočných prietahov a priznal mu tiež finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi krajského súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, na ktorú tento reagoval listom z 11. júla 2014, v ktorom uznal opodstatnenosť sťažnosti a zároveň avizoval prijatie opatrenia pre účely ochrany základného práva sťažovateľa (*„vec budem naďalej sledovať z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do vrátenia spisu prvostupňovému súdu“*).

Sťažnosť adresovanú ústavnému súdu doručil sťažovateľ už 18. augusta 2014, teda v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný účel.

Ústavný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že sťažovateľ síce pred tým, ako sa obrátil na ústavný súd, uplatnil sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi krajského súdu, avšak za označených okolností realizácia právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom nezabezpečuje dostatočný časový priestor na možnosť všeobecnému súdu (krajského súdu) poskytnúť základnému právu sťažovateľa účinnú ochranu.

Preto v okolnostiach danej veci posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi krajského súdu podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ak navyše predseda krajského súdu avizoval prijatie opatrení na odstránenie prietahov v konaní.

Z tohto dôvodu kvalifikuje ústavný súd sťažovateľom predloženú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ako neprípustnú podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 188/07 a III. ÚS 11/2013, III. ÚS 237/2014).

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v prípade názoru o pretrvávaní zbytočných prietahov v odvolacom konaní predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2014